

Prima instanță: Judecătoria Edineț (sediul central), (jud. Gh. Bîrsan)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. A. Corcenco, D. Corolevschi, D. Stanilă)

ÎNCHEIERE

21 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ziber Ruslan, reprezentat de avocatul Odobescu Ghenadie,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Ursu Svetlana împotriva lui Ziber Ruslan cu privire la încasarea prejudiciului material și moral cauzat prin contravenție și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 21 mai 2020 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de către Ziber Ruslan și menținută hotărârea din 19 decembrie 2019 a Judecătoriei Edineț (sediul central),

c o n s t a t ă :

La 28 august 2019, Ursu Svetlana a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ziber Ruslan cu privire la încasarea prejudiciului material în mărime de 476 de lei, a prejudiciului moral în mărime de 50000 de lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 2000 de lei.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 28 mai 2019, orele 10:00, Ziber Ruslan conducând autoturismul de model Audi A4 cu n/î XXXX, care nu a trecut controlul tehnic în modul stabilit și care nu avea asigurarea de răspundere civilă auto obligatorie, deplasându-se pe strada centrală a s. Burlănești, direcția spre s. Viișoara, a încălcat limita de viteză stabilită, nu a ținut seama de starea tehnică și situația rutieră, la o curbă a derapat pe acostamentul din dreapta, unde a tamponat minorul XXXX, care se afla pe acostament, provocându-i conform raportului de constatare medico-legală nr. 201919C0097 din 31 mai 2019, XXXX, XXXXX, XXXXX, ce se califică ca vătămări corporale ușoare, cu dereglarea sănătății de scurtă durată.

Pe faptul dat, la 28 mai 2019, a fost pornit proces contravențional în temeiul

art. 242, 243 ale Codului contravențional, iar la 03 iunie 2019 în privința lui Ziber Ruslan a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravențiile prevăzute de art. 229 alin. (2) și (3) și art. 242 alin. (2) ale Codului contravențional și i-a fost aplicată o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 128 unități convenționale.

În cadrul procesului contravențional, XXXX a fost recunoscut ca victimă pe cauza contravențională.

În rezultatul acțiunilor ilegale din partea lui Ziber Ruslan, reclamantei Ursu Svetlana și fiului minor XXXX, le-a fost cauzat un prejudiciu material exprimat prin cheltuielile de procurare a medicamentelor în sumă de 467 de lei și un prejudiciu moral, exprimat prin suferințe psihice provocate de starea de spaimă, frică, nedreptate pe care îl apreciază în sumă de 50000 de lei.

Prin hotărârea din 19 decembrie 2019 a Judecătoriei Edineț (sediul central), cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial.

S-a încasat de la Ziber Ruslan în beneficiul Svetlanei Ursu prejudiciul material în mărime de 467 de lei, cheltuielile de asistență juridică în mărime de 2000 de lei și prejudiciul moral în mărime de 5000 de lei. În rest, pretenția cu privire la încasarea prejudiciului moral a fost respinsă ca neîntemeiată.

A fost încasată de la Ziber Ruslan în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 250 de lei.

Prin decizia din 21 mai 2020 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de către Ziber Ruslan și menținută hotărârea din 19 decembrie 2019 a Judecătoriei Edineț (sediul central).

Pentru a decide astfel, instanțele au reținut că, Ursu Svetlana, în calitate de reprezentant legal al minorului XXXX, care are statut de victimă în cauza contravențională, este îndreptățită de a solicita recuperarea prejudiciului moral. La fel, în cadrul dezbaterilor judiciare a fost constatată întrunirea condițiilor necesare pentru încasarea prejudiciului moral cauzat minorului XXXX, iar odată ce prejudiciul este suferit din cauza unei fapte recunoscute de lege ca fiind una care îndreptățește la repararea prejudiciului moral, acesta urmează a fi încasată de la persoana vinovată, la caz, de la Ziber Ruslan.

La 10 iunie 2020, (prin oficiul poștal), Ziber Ruslan, reprezentat de avocatul Odobescu Ghenadie, a declarat recurs împotriva deciziei din 21 mai 2020 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri prin care sumele încasate să fie micșorate.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel la pronunțarea deciziei a interpretat eronat legea, precum și a săvârșit greșeli care au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Russ Dmitri, inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Ziber Ruslan, reprezentat de avocatul Odobescu Ghenadie, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ a recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se

bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Ziber Ruslan, reprezentat de avocatul Odobescu Ghenadie.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Ziber Ruslan, reprezentat de avocatul Odobescu Ghenadie.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru